

உ
சிவமயம்

கைலாய தீயம்

அமரர் வைத்தீஸ்வரம் கைலாயர்ளை

சிவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நீனைவு மலர்

11.01.2023

உ
சிவமயம்

யாழ்/ நெடுந்தீவைப்பிறப்பிடமாகவும், கள்/வட்டக்கச்சி,
கனடா மச்சாகா ஏறாறன்றோவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்
உயர்தரு

வைத்தீஸ்ங்கம் கைலாயிள்ளை

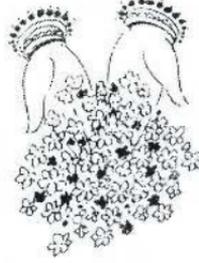
அவர்கள்

இறைவனோடொன்றியமை குறித்த

நினைவு மலர்

11-01-2023

**எமது வைகை நதியின்
பாதக் கமலங்களுக்கு இந்நூல்
சமர்ப்பணம்**

எமது குடும்பத்தின் குலவிளக்காய்
அன்பும் பண்பும் நிறைந்த பேரொளியாய்
இறுதி மூச்சுவரை தன்னிலை இழக்காது
எமது வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும்
வழிகாட்டியாய் திகழ்ந்து
வெந்தணலில் வீழ்ந்திறைவன்
திருவடியை அடைந்திட்ட
எமதருமைத் தந்தைக்கு
என்றும் உங்களை எம் நெஞ்சிலிருத்தி
தங்கு தடையின்றி தங்களின் ஆசிவேண்டி
எம் கண்ணீர்ப் பூக்களால் அர்ச்சித்து
இம்மலரினை உங்கள் திருவடிகளில்
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

**அன்புப்பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்,
பூட்டப்பிள்ளைகள், உறவுகள்**

உ
சிவமயம்

அன்னை மடியில்
20-06-1927

ஆண்டவன் அடியில்
12-12-2022

அமரர் உயர்திரு.
வைத்திலிங்கம் கைலாயபிள்ளை

அவர்களின்
தீத் வெண்பா

தூயவாண்டு சுபகிருது துளிர்ந்த கார்த்திகையின்
ஏயதிதி அபரபக்க பஞ்சமி நேயமுற
கைலாயபிள்ளை அண்ணாமலை பாதம்
நன்னியே சென்றடைந்த நாள்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
விநாயகர் துதி	01
பஞ்சபுராணம்	02
சிவபுராணம்	05
திருப்பொற்சுண்ணம்	08
திருவெம்பாவை	14
திருப்பள்ளியெழுச்சி	20
கோளறுப்பதிகம்	23
கந்தசஷ்டி	29
சகலகலாவல்லிமாலை	35
கௌரிகாப்பு	37
பட்டினத்தார் பாடல்கள்	39
அமரரின் வாழ்வியல் நோக்கு	46

வீநாயகர் துத்

முஷிக வாகன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விளம்பித சூத்ர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்ன விநாயக பாத நமஸ்தே!

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலம்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே - என்னவனே
சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்தாள் சரண்.

தேவாரம்

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப்
போக மும்திரு வும்புணர்ப் பானைப்
பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்
பிழையெ லாந்தவி ர்ப்பணிப் பானை
இன்ன தன்மையன் என்றறி வொண்ணா
எம்மா னைஎளி வந்தபி ராளை
அன்னம்வை கும்வ யற்பழ னத்தணி
ஆரு ராளை மறக்கலு மாமே.

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருவாசகம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்
கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை
துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை
செய்வதொன் றறியேனே.

பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய்
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே!

திருவ்சைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடிஎம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமா றிசைய.

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே!
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத்(து) ஆனந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் றேன்பெற்ற
தார்பெறு வார் உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமை மணவாளனுக்கு ஆள்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தீருப்புராணம்

உலகெல்லாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

தீருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமி ழடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை இபமாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம்.

சீவபுராணம்

தொல்லை இரும்பிறவி சூழும் தளை நீக்கி
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவ புராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பணியான்.

கண் நுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்து மண் நிறைந்து மிக்காய், விளங்கொளியாய்,
எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய், தணியாய், இயமானனாம் விமலா
 பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
 மெய் ஞானம் ஆகி மிளிர் கின்ற மெய்ச் சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய், நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் வல்வினையேன்
 தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டி
 புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி,
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிவை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால், விமலா உனக்கு
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
 நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம் தன்மேல் வந்து அருளி நீள்கழல்கள் காட்டி,
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன் ஆர்அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் போராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார்
 தம்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் என் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனை உள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்று என்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
 நள் இருளில் நடடம் பயின்று ஆடும் நாதனே
 தில்லை உள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருப்பொற்சுண்ணம்

முத்து நல் தாழம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம் நல் தீபம் வைம்மின்
சக்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடு பல்லாண்டு இசைமின்
சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மாணை பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடு வகிர் அன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம் நிலாமே
குனிமின் தொழுமின் எங்கோன் எம் கூத்தன்
தேவியும் தானும் வந்து எம்மை ஆள்ச்
செம்பொன் செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 2

சுந்தர நீறு அணிந்தும் மெழுகித்
தூய பொன் சிந்தி நிதி நிரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழில் சுடர் வைத்துக் கொடி எடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன் பெருமான்
ஆழியான் நாதன் நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆள் உமையாள் கொழுநற்கு
ஏய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 3

காசு அணிமின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பு அணிமின்கள் கறை உரலை
நேசமுடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல்லாம் புகழ்ந்து ஆடும் கச்சித்
திரு ஏகம்பன் செம்பொன் கோயில் பாடிப்
பாச வினையைப் பறிந்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 4

அறுகு எடுப்பார் அயனும் அரியும்
அன்றி மற்று இந்திரனோடு அமரர்
நறு முது தேவர் கணங்கள் எல்லாம்
நம்மில் பின்பு அல்லது தெடுக்க ஒட்டோம்
செறிவு உடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திரு ஏகம்பன் செம்பொன் கோயில் பாடி
முறுவல் செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 5

உலக்கை பல ஓச்சுவார் பெரியர்
உலகமெலாம் உரல் போதாது என்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாது என்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத் தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி மகிழ்ந்து
பொற்சுண்ணம் இடிந்தும் நாமே. 6

சூடகம் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாம் எழுந்து ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நம் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
பாடக மெல்லடியார்க்கு மங்கை

பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக்கு
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே. 7

வாள் தடங்கண் மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்ப வண் கொங்கை பொங்கத்
தோள் திரு முண்டம் துதைந்து இலங்கச்
சோத்து எம்பிரான் என்று சொல்லிச் சொல்லி
நாள் கொண்ட நாண்மலர் பாதம் காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே. 8

வையகம் எல்லாம் உரல் அது ஆக
மா மேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதரு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே. 9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தம் சிவனொடும் ஆடஆடச்
செங்கயற்கண் பனி ஆடஆடப்
பித்து எம்பிரானொடும் ஆடஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையோடு ஆடஆட
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே. 10

மாடு நகை வாள் நிலா எறிப்ப
வாய் திறந்து அம் பவளம் துடிப்பப்
பாடுமின் நம் தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
தேடுமின் எம் பெருமானைத் தேடி
சித்தம் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத்து ஆடினானுக்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 11

மை அமர் கண்டனை வான நாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
ஐயனை ஐயர் பிரானை நம்மை
அகப்படுத்து ஆட்கொண்டு அருமை காட்டும்
பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போது அரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித் தோள்
பை அரவு அல்குல் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 12

மின் இடைச் செந்துவர் வாய்க் கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண் அமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
எம்பெருமான் இமவான் மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
தமையன் எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொன் திருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பு ஒலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை ஆடச்
செங்கனி வாய் இதழும் துடிப்பச்
சேயிழையீர் சிவலோகம் பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அரா இரைக்கும்

கற்றைச் சடைமுடியான் கழற்கே
பொங்கிய காதலில் கொங்கை பொங்கப்
பொன் திருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
நாடற்கு அரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பு அறுத்து ஆண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத் தழும்பேற வாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 15

ஆவகை நாமும் வந்து அன்பர்தம் அன்போடு
ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தேவர் கனாவிலும் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெருமான் புரம் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மா மதிப்பிள்ளை பாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை ஏந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
போனக மாக நஞ்சு உண்டல் பாடிப்
பொன் திருச்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 17

அயன் தலை கொண்டு செண்டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடி
 கயந்தனைக் கொன்று உரி போர்த்தல் பாடிக்க
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடி நின்று ஆடி ஆடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 18

வட்ட மலர்க் கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியம் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழும் தென் தில்லை பாடிச்
 சிற்றம்பலத்து எங்கள் செல்வம் பாடிக்க
 கட்டிய மாசணக் கச்சைப் பாடிக்க
 கங்கணம் பாடிக்க கவித்த கைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச்சுண்ணம் இடித்தும்நாமே. 19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியுமாய் இருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமுமாய் வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 20

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வாரகழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போது எப்போ(தும்) இப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏகமிடம் ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்பார் யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று அள்ளாறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோ நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள் நெக்கு நின்றுருக யாம் மாட்டோம் நீயே வந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களை பேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 5

மானே நீ நென்னலை நாளை வந்துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகுஒப்பாய்
என்னானை என்அரையன் இன்னமுது என்று எல்லோரும்

சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழி ஈதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங்களானையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவர் அவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம் ஏலோர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்து அரன் தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகள்
ஏதவன் ஊர் ஏதவன் பேர் ஆர் உற்றார் ஆர் அயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலார் எம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம் காண் ஆர் அழல் போற்
 செய்யா வெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உயர்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்துஆடும்
 தீர்த்தன் நற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன் இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணி குழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்து உடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலம்கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்று இசைந்த
 பொங்குமடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்துஆர்ப்பப்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள் ஆமா பாடி
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார் பாடி

ஆதி திறம்பாடி அந்தம் ஆமா பாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்துஎடுத்த பெய்வளை தன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண் பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்
பணியாள்

பேரரையற்கு இங்ஙனே பித்துஒருவர் ஆமாறும்
ஆர்ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 15

முன் இக்கடலைச் சுருக்கி எழுந்து உடையாள்
என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலை குலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள் நமக்கு முன்கூர்க்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்கணவன்பால் திசைமுகன் பால் தேவர்கள் பால்
எங்கும் இலாதோர் இன்பம் நம் பாலதாக்
கொங்குஉண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட்கு ஆரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறு அற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமயங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே இப்பும்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்று உரைப்போம் கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல் எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுக நின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுக நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றி யாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழி நீராடேலோர் எம்பாவாய். 20

தீருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றி! என் வாழ் முதல் ஆகிய பொருளே!
புலர்ந்தது பூம் கழற்கு இணை துணைமலர் கொண்டு
ஏற்றி நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
எழில் நகை கண்டு நின் திருவடிதொழுதோம்
சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
ஏற்றுயர் கொடி உடையாய் எமை உடையாய்
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.!

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம் நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழ எழ நயனக்
கடிமலர் மலர மற்று அண்ணல் அம்கண் ஆம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
அருள் நிதி தர வரும் ஆனந்த மலையே!
அலை கடலே! பள்ளி எழுந்தருளாயே.!

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளி ஒளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு, நமக்கு
தேவ! நல் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
யாவரும் அறிவு அரியாய்! எமக்கு எளியாய்!
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.!

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.!

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டு அறியோம் உனைக் கண்டு அறிவாரை
 சீதங்கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக்கும் அரியாய்! எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.!

பப்பற வீட்டு இருந்து உணரும் நின் அடியார்
 பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானிடத்து இயல்பின்
 வணங்குகின்றார் அணங்கின் மணவாளா!
 செப்புறு கமலங்கள் மலரும் தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 இப்பிறப்பு அறுத்து எமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.!

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருஉரு இவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு உத்தரகோச

மங்கை உள்ளாய்! திருப்பெருந்துறை மன்னா!
எது எமைப் பணி கொளும் ஆறு? அது கேட்போம்
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

முந்திய முதல் நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்று அறிவார்?
பந்தணை விரலியும் நீயும் நின் அடியார்
பழம் குடில்தொறும் எழுந்தருளியபரனே!
செந்தழல் புரை திருமேனியும் காட்டி
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி
அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்!
ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப் பொருளே! உன தொழுப்பு அடியோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே!
வண் திருப்பெருந்துறையாய்! வழி அடியோம்
கண் அகத்தே நின்று களிதரு தேனே!
கடல் அமுதே! கரும்பே! விரும்பு அடியார்
எண் அகத்தாய்! உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்!
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின் நாள் நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கி
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்! திருமாலாம்
அவன் விருப்பு எய்தவும் அலரவன் ஆசைப்
படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும், நீயும்
அவனியில் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

நவ கீரகங்களால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் நீங்கி மனதில் நீனைத்த நல்லன எல்லாம் நிறைவேற தினமும் ஓத வேண்டிய அற்புதமான பதிகம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம்பு இரண்டும் உடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு
ஒன்பது கீரகங்களும் குற்றமற்ற நன்மையே புரியும்.
இடர்கள் ஏதும் புரியாது.

என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார்பு இலங்க
எருதேறி ஏழை உடனே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்கூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பது ஒன்றொடுஏழு பதினெட்டொடு ஆறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

அனைத்து நட்சத்திரங்களும், நாள்களும் இப்பதிகத்தை
ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு எவ்வித இடரும்
புரியாது. மாறாக நன்மையே விளைவிக்கும்.

உருவளர் பவளமேனி ஒளி நீறணிந்து
 உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
 முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி
 திசை தெய்வமான பலவும்
 அருநெதி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

திருமகள், துர்க்கை, அஷ்ட திக்குப் பாலகர்கள்,
 பூமியை இயக்கும் அதி தேவதை ஆகியோர்
 இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு
 நன்மையே புரிவர். குற்றமற்ற செல்வமும் வந்து
 எய்தும்.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறு காலன்அங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடு நோய்களான பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

சினம் மிகுந்த கூற்றுவன், அக்கினி, காலனின்
 தூதுவர்கள் ஆகியோர் இடர் புரியாமல் இப்பதிகத்தை
 ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு நன்மையே
 புரிவர். கொடிய நோய்கள் வருத்தாது.

நஞ்சணி கண்டன்எந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுணரோடு உருமிடியும் மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்
 அஞ்சிடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பாடல்கள்:

கொடிய சினத்தை உடைய அரக்கர்களாலும், பஞ்ச
 பூதங்களாலும் இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின்
 அடியவருக்கு இடர் நேராது. மாறாக நன்மையே
 விளையும். இல்லாமையாகிய வறுமை வந்து எய்தாது.

வாள்வரிய தளதாடை வரி கோவணத்தர்
 மடவாள் தனோடு உடனாய்
 நாள்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூழி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடு நாகமோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பாடல்கள்:

சிங்கம், புலி, கொல்லும் தன்மை கொண்ட யானை,
 பன்றி, கொடிய நாகம், கரடி ஆகியவைகளால்
 இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு
 இடர் நேராது. மாறாக நன்மையே விளையும்.

செப்பிள முலைநல்மங்கை ஒரு பாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பிள மதியும்அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

வெப்பம், குளிர், வாதம் பித்தம் முதலான நாடிகள்
 ஆகிவைகளும் தம் இயல்பில் இருந்து நீங்காமல்
 இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு
 நன்மையே விளைவிக்கும்.

வேள்பட விழிசெய்துஅன்று விடைமேல் இருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாள்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ்இலங்கை அரையன் தனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

கயிலை மலையை பெயர்க்க முற்பட்ட இராவணனை
 பெரும் இடர் எய்தியது. அது போன்று இடர்கள்
 இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு
 நேராது. ஆழ்கடலும் நன்மையே செய்யும்.

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமகளோடு எருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசையோன் மால் மறையோடு தேவர்
 வரு காலமான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

நான்முகன், ஸ்ரீமன் நாராயண மூர்த்தி, மறைகள்,
 தேவர்கள் ஆகியோர் அனைவரும் இப்பதிகத்தை
 ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு நன்மையே
 புரிவர். மேலும் வரும் காலங்கள் ஆன பலவும்,
 கடலும், மேரு மலையும் நன்மையே விளைவிக்கும்.

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரோடு அமணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பொருள்:

புத்தரையும் சமணரையும் வாதில் வெல்லும்
 நிலையான பெற்றியை உடையது சிவபெருமானின்
 திருநீறு. இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின்
 அடியவருக்கு எவ்வித இடரும் நேராத வண்ணம்
 காத்து நிற்கும் பெருமானின் திருநீறு.

தேனமர் பொழில்கொள்ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளுநாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே!!

பொருள்:

இப்பதிகத்தை ஓதும் சிவபெருமானின் அடியவருக்கு
நாள்களும், கோள்களும், நட்சத்திரங்களும் நன்மையே
புரியும். இது நம் ஆணை.

பயன்கள்:

கிரக தோஷம், கிரக நிலையால் நாள் சரியில்லை என
தோன்றும் போது இந்த பாடல்களை பாடினால் கிரக
தோஷத்திலிருந்து விடுபட முடியும் என்பதே அதன்
பொருள்.

கந்தசஷ்டி கவசம்

நேர்சை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம்
நெஞ்சில் பதிப்போர்க்கு செல்வம் பலித்துக்
கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள்
கந்தசஷ்டி கவசம் தனை.

குறள் வெண்பா
அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட
மைய நடஞ்செயும் மயில்வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வரக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவணபவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விண்பவ சரஹ வீரா நமோ நமோ
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக

ஐயம் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளியையும்
 நிலை பெற்றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகம் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலியாம் சிவகுகன் தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலங்கு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல் பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணை முழந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவை செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தைஇனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கருதரும்

அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத் துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கன்பூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என் பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பல கலசத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால் தூதாளெனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய் விட்டலறி மதிகெட்டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகை சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் எனைத் தொடாதோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடுந்துயரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒன்புப்புள் சுளுக்கும் ஒரு தலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலையங் சயங் குன்மம் சொக்குச்சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பல்குத்து அரணை பருவரை ஆப்பும்

எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத்தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகாசலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காமத் துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில் மாமலையுறும் செங்கல்வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
 எனை தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனை
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாசவினைகள் பற்றத் நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரக்ஷி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல்வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவஜன்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரியமளித்து
 மைந்த னென்மீது உன் மனம் மகிழ்ந்தருளி

தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசமிதனை
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்தாரறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அஷ்டதிக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்
 திசைமன்னர் என்பர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர் கைவேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாக
 சூரபத்மாவை துணித்தகை அதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத் தடுத்தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனாபதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில் நடமிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவணபவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சணமுகா சரணம்.

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்தாங்க வென்வெள்ளை யுள்ளது
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோசக மேழு மளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்தாக வுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பே சகல கலாவல்லியே. 1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியேகனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே சகல கலாவல்லியே. 2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ வுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே. 3

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய் வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும் தொண்டர் செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே. 4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாத பங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே நெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந் நாவு மகமும்வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலாவல்லியே 5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே. 6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே சகல கலாவல்லியே. 7

சொல்விற் பனமு மவதானமுங் கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள் வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகாலமுஞ் சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே சகல கலாவல்லியே. 8

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்யார் நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாளே சகல கலாவல்லியே. 9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்வாய் படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும்
விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ சகல கலாவல்லியே. 10

காப்ய

ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையு
மேய வுணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தினுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயுங்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் - தூடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

கௌரீ காப்பு

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.
காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளிதாயே
கொடியமகிஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமை அனைத்தே அருள்மாரி பொளிந்தானே
வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாக் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுன்றையைக் காட்டிடுவாய்
காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
கல்வி சிறப்பதற்குத் கலைமகளே வாருமம்மா
செல்வம் சிறப்பதற்குத் திருமகளே வாருமம்மா

வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாரும்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தலைவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணபொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏந்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல்லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பறுளும்

யட்டனத்தார் பாடல்கள்

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் செய்ய இரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.

முந்தித் தவம் கிடந்து முன்னூறு நாள்சுமந்தே
அந்திபகலாய்ச் சிவனை ஆதரித்துத் தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன்.

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டிய தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன்.

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றிய தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்.

அரிசியோ நானிடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் உருசியுள்ள
தேனே திரவியமே செல்வத் திரவியப்பு
மானே எனஅழைத்த வாய்க்கு.

அள்ளி இடுவது அரிசியோ தாய்தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் மெள்ள
முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே எனஅழைத்த வாய்க்கு.

முன்னை இட்ட தீ முப்புறத்திலே
பின்னை இட்ட தீ தென்இலங்கையில்
அன்னை இட்ட தீ அடிவயிற்றிலே
யானும் இட்ட தீ மூள்கமூள்கவே.

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஐயகோ மாகக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி என்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்து வரம் கிடந்து என்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்.

வீட்டிருந்தாள் அன்னை வீதிதனில் இருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள் இன்றுவெந்து நீறானாள் பால்தெளிக்க
எல்லோரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

-பட்டினத்தார்

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

அன்ன விசாரம் அதுவே விசாரம் அது வொழிந்தாற்
சொன்ன விசாரந் தொலையா விசார நற்றோகையரைப்
பன்ன விசாரம் பலகால் விசாமிப் பாவி நெஞ்சுக்கு
என்ன விசாரம் வைத்தாய் இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நல்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின் அஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையுந் துதியாப் பிழையுந் தொழாப் பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே.

கட்டி அணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போல் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டால்
கொட்டி முழக்கி அழுவார் மயானங் குறுகியப்பால்
எட்டியடி வைப்பரோ இறைவாகச்சி யேகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுபோதில்லைப் பிறந்து மண்மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவதில்லை இடைநடுவில்
குறிக்கும் இச்செல்வம் சிவன்தந்த தென்று கொடுக்கறியாது
இறக்குங் குலாமருக்கென் சொல்லுவேன் கச்சி ஏகம்பனே.

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி ஏகம்பனே.

பிறந்து மண்மீதிற் பிணியே குடிகொண்டு பேரின்பதை
மறந்த சிற்றின்பத்தின் மேன்மையலாகி புன்மாதருக்கு
புறந்துழகன்றே தடுமாறிப் பொன்றேடியப் பாலையர்க்கீந்
திறந்திடவோ பணித்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே.

ஐயுற் தொடர்ந்து விழியுஞ் சொருகி அறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யுந் திருவொற்றியூர் உடையீர் திரு நிறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப் பண்ணி ஐந்தெழுத்தோதவும் கற்பியுமே.

என்பெற்ற தாயாரும் என்னைப் மணிணமென்றிகழ்ந்து விட்டார்
பொன் பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பி விட்டார்
கொன் பெற்ற மைந்தரும் பின் வலம் வந்து குடமுடைத்தார்
உன்பற்றொழிய லொருபற்றுமில்லையுடையவனே.

தாயாருஞ் சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்த்திடுநாள்
நீயொரு நானொரெனப் பகர்வாராந்த நேரத்திலே
நோயாரும் வந்து குடிகொள்வாரே கொண்டநோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல்லாமற் பின்னையேது நட்பாமுடலே.

அன்னை எத்தனை எத்தனை அன்னையோ
அப்பன் எத்தனை எத்தனை அப்பனோ
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ

முன்னை எத்தனை எத்தனை சன்மமோ
முடனாய் அடியேனும் அறிந்திலேன்
இன்னம் எத்தனை எத்தனை சன்மமோ
என் செய்வேன் கச்சி ஏகம்ப நாதனே.

ஆவியோடு காயம் அழிந்தாலும் மேதினியில்
பாவி என்ற நாமற் படையாதே - மேவியசீர்
வித்தாரமும் கடம்பும் வேண்டா டமடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலவே திரி.

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதுசொன்ன
குளா லிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் தொண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்லன்
நானினிச் சென்று ஆளாவ தெப்படி யோதிருக்காளத்தி
யப்பருக்கே.

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவிலொரு
பிடி சாம்பராய் வெந்து மண்ணாவதுங் கண்டு பின்னும் இந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லால் பொன்னின் அம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாம் உய்ய வேண்டுமென்றே அறிவாரில்லை

பிறவாதிருக்க வரம் பெறல் வேண்டும் பிறந்து விட்டால்
இறவாதிருக்க மருந்துண்டு காண் இது எப்படியோ
அறமார் புகழ்த் தில்லை அம்பலவாணர் அடிக்கமலம்
மறவாதிரு மனமே! அது காண் நல் மருந்துனக்கே!

ஓயாமற் பொய் சொல்வர் நல்லோரை நிந்திப்பர் உற்றுப்பெற்ற
தாயாரை வைவர் சதியாயிரஞ் செய்வர் சாத்திரங்கள்
ஆயார் பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்யார் தமை அண்டினர்க்கொன்று
ஈயாரிருந்தென்ன போயென்ன காண் கச்சி ஏகம்பனே.

ஊற்றைச் சரீரத்தை ஆபாசக் கொட்டிலை ஊன் பொதிந்த
பீற்றற் றுத்தியைச் சோறிடுந் தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல் செய்தே
ஏற்றுத் திரிந்து விட்டேன் இறைவாகச்சி ஏகம்பனே.

பொன்னை நினைந்து வெகுவாகத் தேடுவர் புவையன்னாள்
தன்னை நினைந்து வெகுவாய் உருகுவர் தாரணியில்
உன்னை நினைந்திங்குனைப் பூசியாத உலுத்தரெல்லாம்
என்னை இருந்து கண்டாய் இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.

காடே திரிந்தென்ன? காற்றே புசித்தென்ன? கந்தை சுற்றி
ஓடே எடுத்தென்ன? உள்ளன்பிலாதவர் ஓங்குவிண்ணோர்
நாடே இடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடே யிருப்பினும் மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்பம் மேவுவரே.

காடோ? செடியோ? கடல்புறமோ? கனமே மிகுந்த
நாடோ? நகரோ? நகர் நடுவோ? நலமே மிகுந்த
வீடோ? புறந்திண்ணையோ? தமிழேன் உடல் விழுமிடம்?
நீள்தோய் கழுக்குன்றிலீசா! உயிர்த்துணை நின் பதமே!

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்து பட்டாடை சுற்றி,
முத்தும் பவளமும் பூண்டு ஓடி ஆடி முடிந்தபின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தருகே இனிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங் கணக்கென்ன? காண் கயிலாபுரிக் காளத்தியே!

விடப்படுமோ இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை? விட்டுமனம்
திடப்படுமோ? நின் அருளின்றியே தினமே அலையக்
கடப்படுமோ? அற்பர் வாயிலில் சென்று கண்ணீர் ததும்பிப்
படப்படுமோ? சொக்க நாதா! சவுந்தர பாண்டியனே!

உடை கோவணம் உண்டு, உறங்கப் புறந்திண்ணையுண்டு, உணவிங்கு
அடைகாய் இலையுண்டு, அருந்தத் தண்ணீர் உண்டு, அருந்துணைக்கே
விடையேறும் ஈசர் திருநாமம் உண்டு இந்த மேதினியில்
வடகோடு உயர்ந்தென்ன தென்கோடு சாய்ந்தென்ன வான்பிறைக்கே?

வீடு நமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர் தந்த
ஓடு நமக்குண்டு வற்றாத பாத்திரம் ஓங்கு செல்வ
நாடு நமக்குண்டு கேட்பதெல்லாம் தர் நன்னெஞ்சமே!
ஈடு நமக்குச் சொலவே ஒருவரும் இங்கில்லையே!

கையொன்று செய்ய, விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்று எண்ணப்
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால் கமழும்
மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்பும் யான்
செய்கின்ற பூசை எவ்வாறு கொள்வாய்? வினை தீர்த்தவனே!

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப் பல்பச்சிலையால்
எண்ணுண்டு சாத்த எதிர் நிற்க ஈசன் இருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதையோ! கெடுவீர் இந்த மானுடமே!

மனையாளும் மக்களும் வாழ்வும் தனமும் தன் வாயில்மட்டே
இனமான சுற்றம் மயானம் மட்டே வழிக்கேது துணை?
தினையாமளவு எள்ளளவாகிலும் முன்பு செய்த தவம்
தனையாள என்றும் பரலோகம் சித்திக்கும் சத்தியமே.

அத்தமும் வாழ்வும் அகத்து மட்டே! விழியம் பொழுத
மெத்திய மாதரும் வீதி மட்டே விம்மி விம்மி இரு
கைத்தலை மேல் வைத்து அழும் மைந்தரும் சுடுகாடு மட்டே!
பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே!

சீதப் பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினம் இரந்து
நீ துய்க்கச் சோறு மனைதோறும் உண்டு, நினைவெழுந்தால்
வீதிக்கு நல்ல விலைமாதர் உண்டு இந்த மேதினியில்
ஏதுக்கு நீசலித்தாய் மனமே என்றும் புண்படவே?

பிறந்த ஊரின் சிறப்பு

எண்திசை முழுவதும் எழுந்தொலி முழங்கிடு
இந்துமா சமுத்திரம் சூழவரு அரணமை நாடு
பண்டிருந்தே வெடியரசன் போர்த்துக்கீசன் கோட்டையரும்
பரவிவரு ஆமாவாடு மந்தைகளாய் திகழுநாடு
திண்டோன் முதியவர்கள் திகழ்தரு மூலிகைகளை
தினமும் உண்டு நீடாயுள் பெற்றநாடு
வண்டுறையும் சோலைகளும் வளந்தரு நீர்திசையும்
வனப்புடன் காட்சி தரு சீரோங்கு நெடுந்தீவாமே.

வாழ்ந்த கிராமத்தின் சிறப்பு

வற்றாது அரணைமடுக்குள நீர் விழிந்தோடும்
வாயாக்காலும் களனிகளும்
வனப்புடைய தென்னை, மா, பலா, வாழை
பலந்தரு விருவில் கிராமம்
பொற்புடைய திருமகளும் கலைமகளும் நடனமிட்டு
புவனமதில் கீர்த்தியுடன் சீரோங்கு சின்ன கிராமம்
பற்றுடனே நாட்டிற்கு பலவழியில் உயர்வழித்த
பண்புறு பெரியோர்கள் வாழ்ந்த நற்கிராமம்
கொற்றவரும் கருத்துடனே குணமாய் வருகைதந்து
கோதிலாத வட்டக்கச்சி என்றிட்ட கிராமமாமே.

**அழர் உயர்தரு.
வைத்திலங்கம் கைலாயிள்ளை
அவர்களின் வாழ்க்கைச் சிறப்பு
1927 - 2022**

சோழரது ஆட்சி திக்கெட்டும் திகழுநாளில்
வந்திட்ட கந்தப்ப முதலி
சூழவே பதினெட்டு வரிசையும்
சிறந்திடு செகம்புகழ் சின்னத்தம்பி
தம்மரபு வந்திட்ட நன்மகள் திருவுறு
வள்ளியம்மையை மணந்து செம்மையுறு
திருவையாழ் மகளுக்காய் சீருறு நோன்பிருந்து
பெற்றிட்ட சீரோங்கு அன்னநடை செப்பரிய
சற்குண வதியாம் நாகத்தைப்பிள்ளையும்
தன்னிகரில்லா தனிநாயக முதலிநேர் வழிதரு
செகம்புகழ் சிங்கேறாம் ஒப்பிலாக் கட்டழகன்
இராமநாதர் வைத்திலங்கம் என்பாரை
மணம் பூண்டு
செகம்புகழ் மாடு மனை
ஆளடிமை குடிமையுடன் சிறப்புடன்
மகிழ்வுடனே வாழ்ந்து வந்த நற்பயனாய்
கண்ணியம் மிக்க நவஜீவனத்தில் இரண்டாவது
வந்துதித்த சீருடைய செயல் வீரன்
கைலாயிள்ளை (சின்னத்துரை) ஆவர்.

இவர் தம் உடன்பிறப்பாக
சங்கீத வித்துவானாம் சிவனடி சேர் சபாரெத்தினம்,
தபாலகத்தொழில்புரி அமைதியே உருவான
சிவனடிசேர் சுப்பிரமணியம், சார்புறு பட்டினசபை
செயல்புரி சிவபதஞ்சேர் குமாரசாமி,
கெமிக்கல் பணியக கட்டழகன் கதிரவேலுவை
சகோதர்களாகவும் குணமகளாம் இறைபதமெய்திய
குணநாயகியொடு திருவுறு நல்லியல் யோகம்மா
சீர்பெறு கனடாவாழ் குலமாது தையல்நாயகி,
சற்குணத்து பொன்னம்மா ஆகியோரை

சகோதரிகளாகவும் கொண்டு
 கூடிக்குலாவி மகிழ்ந்திருந்து
 பள்ளிப்பருவத்தில் கலை பல கற்று
 உடன்பிறந்தவர்களின் கல்விக்கு
 உற்றதுணையாகவிருந்து
 குடும்பத்தின் தலைவானாய் திகழ்ந்த வேளை
 அஞ்சல் ஊழியராக கடமை ஏற்று,
 நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை, அனலைதீவு,
 கரம்பொன் ஆகிய இடங்களில் பணியாற்றி
 வாலிப வயதிதையடைந்ததும் தனது
 இருபத்தேழாவது வயதில்
 நீலத்திரை மகள் நித்தம் தாலாட்டும்
 கோலம் கொண்டு கொற்றவர் போற்றும்
 மக்களோடு வான்புகழ் ஐயனார்
 கோவில் வந்து குவலயம் பணியும் சீலம் மிகுந்த
 வெல்வபதியாம் அழியாப் புகழ்மிகு அனலைதீவில்
 வணிகத் தொழிபுரி சுப்பிரமணியம்
 தூயவனோடு நாகம்மாவெனும் மங்கையர் திலகமும்
 சேர்ந்தே இயற்றிய இல்லறப்பயனாய் வந்தேயுதித்த
 ஆறு செல்வத்துள் ஐந்தாவதாய் உதித்த
 கெஞ்சினாலும் கிடைக்காத தங்கம்மாவை
 இருமனம் சேர்ந்து ஒருமனதாகி 1954ல்
 திருமணம் செய்து அன்னவனோடு
 அன்பு கொண்டாடி வந்தே
 இரவலர்க்கிட்டு இல்லோர்க்களித்து
 பள்ளி கோயில் பலவும் வளர்த்து
 அன்பில் தோய்ந்து அறம் பல செய்து
 வாழ்பயனதனால் வையகம் போற்றும்
 மக்களாக வந்தே உதித்த கீர்த்தியுடைய
 கிருஸ்ணவேணி, இரவலர்க்குதவும் இரகுநாதனையும்
 நேசத்திலுருவான சேதுநாதனும், தண்தமிழ்
 ஆசிரியை தனலட்சுமியும்,
 வண்ணக்கிளிப்பிள்ளை வசந்தவேணியும்,
 வீரத்திருமகன் கமலநாதனும்,
 நற்குலமாது கமலவேணியும், கடைக்குட்டியான

இரவீந்திரநாதனையும் பிள்ளைகளாகப் பெற்று
 அன்பாய் வளர்த்து அறிவழி காட்டி
 புதுமனை பேணி என்புதின்று தசைதந்து வளர்த்து
 தக்கோர் போற்றும் தனயர்களாக்கி
 வாழும் வகையில் மக்களுக்கேற்ற துணையது தேடி
 நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் கற்பகம்
 தம்பதிகளின் முத்தமகன் திருநாவுக்கரசையும்
 நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த கணபதிப்பிள்ளை சிந்தாமணி
 தம்பதிகளின் முத்தமகள் உமாதேவியையும்
 அனலைதீவைச் சேர்ந்த விசுவலிங்கம் மகாலட்சுமி
 தம்பதிகளின் முத்தமகள் சறோஜினிதேவியையும்
 நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த கதிரவேலு முத்துப்பிள்ளை
 தம்பதிகளின் இரண்டவாது மகன் பற்குணசிங்கத்தையும்
 புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த சபாரெத்தினம் சந்திரா
 தம்பதிகளின் ஏகபுதல்வன் புலேந்திரனையும்
 சிலாபத்தைச் சேர்ந்த சோமஸ்கந்தன் தர்மாவதி
 தம்பதிகளின் புதல்வி சரதாவையும்
 அனலைதீவைச் சேர்ந்த கதிரவேலு நாகேஸ்வரி
 தம்பதிகளின் முன்றவாது மகன் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜாவையும்
 பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த சிற்சபைசன் மங்களா
 தம்பதிகளின் முத்தபுதல்வி சத்தியமீராவையும்
 திருமணம் செய்து
 சீரும் சிறப்புடன் வாழ்ந்த காலங்களை
 வசந்தமாக்கி பேரப்பிள்ளைகளாய்
 கலாஜினி, ரமணன், சுபாஜினி, அனித்தா,
 சுகிதா, தினேஷ், பிரவீன், பிரசாத்,
 கஸ்தூரி, ஷாளினி, ஷாமினி, ஷர்மினி,
 ரவீனா, ஹர்ஷன், பிரதீபன், கௌஷிகா, சரவணன்,
 சங்கரன், வைகுந்தன், கௌதமன், துளசி
 ஆகியோரைப் பெற்று ஆடிப்பாடி கொண்டாடி மகிழ்ந்து
 அவர்களின் திருமண விழாக்களில் கலந்து
 அதன் வழிவந்த பூட்டப்பிள்ளைகளாக
 ஹர்ஷினி, சுலக்ஷனா, நேதன், நோவா,
 தீரன், தியான், டருன், ஆரியன், அலெக்ஸ்
 ஆகியோரைப் பெற்று அகமகிழ்ந்து வாழ்ந்தார்.

தலைமகன் இரகுநாதனின் அழைப்பில்
வந்தோரை வாழவைக்கும் கனடா நாட்டிற்கு
1989ல் குடும்பத்தினருடன் கனடா வந்து
மக்கள், மருமக்கள் பேரர்கள், பூட்டர்களென
சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வருகையில்
2013ம் தான் பெற்ற வீரமகன் மலேசியாவில்
நோயுற்று இறந்த செய்தி கேட்டு
இடியாக வந்து விழ குடும்பமாக அங்கு சென்று
அவர் கடமைகளை முடித்து
அவரது மனைவி பிள்ளைகளைக்
கனடாவிற்கு அழைக்க அரும்பாடுபட்டு
வெற்றியும் கண்டனர்.

2018ல் அன்னார் வட்டக்கச்சியில்
இருந்த சமயம் இங்கு
அம்மா சற்று சுகயீனமுற்று இருப்பதையறிந்து
ஊருக்கு வந்தால் சுகமாகும் என்றெண்ணி
ஊருக்கு சென்ற வேளை
காலனவன் இடைவழியில் நின்று
இன்னுயிரைப் பறித்த செய்தி கேட்டு
பதறிப்போய் அவரது இறுதிக்கடமைகளையும்
அவரின் விருப்பப்படியே எல்லாப்
பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து நிறைவேற்றினார்.

இறுதிப்பயணமாக 2022 இலங்கைக்குச்சென்று
அங்கு சற்று உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டதால்
மீண்டும் கனடாவிற்கு வந்து
வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்
அங்கு நோயை விட தனிமை மிகவும் வாட்டவே
மேலதிக சிகிச்சை வேண்டாமெனவும்
பிள்ளைகளுடனேயே இறுதிக்காலத்தை
கழிக்க விரும்பி வீடு வந்து சேர்ந்தார்.
அவரது மனவலிமையால் மூத்தமகன் வழிபேற்றி
சுகிர்தாவின் திருமண விழாவில் 28-08-2022ல்
கலந்து சிறப்பித்து மகிழ்ந்திருந்து

95வது அகவையிலும் தன் கடமைகளைத்
தானே செய்து பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள் சூழ்ந்திருக்க
அன்னாரின் இன்னுயிர் காற்றுடன் கலந்தது.

இயற்கையின் நியதிப்படி 12.12.2022
நண்பகல் தன்னில் விண்ணகம் சென்ற
எமது தந்தையின் பூவுடலுக்கு 18.12.2022
இறுதிக்கிரியை நடைபெற்று St.Jons
மின் மயானத்தில் தகனம் செய்யப்பட்டு
மனையாளின் அஸ்தி கரைத்த கீரிமலை
தீர்த்ததிலேயே 05.01.2023 அன்று
அவரது அஸ்தியும் சங்கமானது.

எமது தந்தையின் ஆத்மா
திருவெண்ணா மலையான் திருப்பாதம் சென்று
அமைதியடைந்து எம் எல்லோரையும்
ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

தேற்றம்

பண்டிருந்து இன்று வரை பூதலத்தில் இறந்தவுயிர்
கண்டிருந்தீர் இறத்தலே உண்மை உண்மையே
எண்டிசையும் போற்றும் எம்மினிய பிதாவிற்கும்
வண்டமிழர் வழியினிலே ஆன்மநிலம் ஆற்றுவோமே.

வாழ்த்து

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் பிரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தமிழீழகத் தோங்கு
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே.

எங்குற்றீர் எங்கள் ஐயாவே

தரணியிலே எமை வாழ்வித்த தண்ணொளியே
தவிக்கின்றோம் தரணியிலே நிர்க்கதியாய்
தலவிருட்சமாயமைந்த தந்தையே
தேடிய துணைவி அழைத்திடவோ
விரைந்து சென்றீர் விண்ணுலகம்

வட்டக்கச்சியில் வட்டமிட்ட வாடாமலரே
வரப்புயர என்ற ஒளவையின் வாழ்வியலில் வாழ்ந்தவரே
காடு வெட்டிக் களணிகளாக்கி வீடமைத்து
பிள்ளைகளுக்கு மேலாய் தென்னையைப் பேணி
பெரும் சேவை புரிந்தவரே
உங்கள் கைவண்ணம் கண்ட தென்னைகள்
தங்களைத் தேடுகிறதே என் செய்வோம்

பெற்றபிள்ளைகள் கடமைகள் முடித்து
பேர்ப்பிள்ளைகளைக் கருத்தினிலெடுத்து
அவர்கள் தம் நல்ல வளர்ச்சிக்காக
நீங்கள் பட்டதுயரும் அளவிடமுடியா

தம் பிள்ளை போல பிறர் பிள்ளைகளையும்
நேசிக்கும் உங்கள் உன்னத குணத்தால்
ஊரிலுள்ளோரின் சிலரது வாழ்வில் ஏற்றிய
தீபம் சுடர் விட்டெரிகிறது.

ஐயா! உங்கள் உயர் பண்புகள்,
கடமைகள், வாழ்வியல் முறைகள்
எல்லாம் எமக்கு படிப்பனையே
இனி வாழும் காலம் யாவும் நாங்கள்
உம் வழி நின்று உம் பணி தொடர
எல்லாம் வல்ல இறையாசியை
வேண்டி நிற்கின்றோம்.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மக்கள், மருமக்கள்

எங்கள் ஆருயிர் தெய்வம் ஐயாவே! எங்களை விட்டுவிட்டு எங்கே சென்றீர்கள்

பண்பின் சிகரமே

பாசத்தின் உறைவிடமே

பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு மேலாக

பேரப்பிள்ளைகளை பேணி வளர்த்தீர்கள்

தாத்தா என்றோ அம்மப்பா என்றோ
அப்பப்பா என்று நாங்கள் அழைத்ததில்லை
எல்லோர்க்கும் நீங்கள் ஐயா தான்
பெற்றவர்களை விட ஒருபடி மேலாக
எம்மைப் போற்றி எம்முடன் அன்புகாட்டி
அறிவுரை கூறி வளர்த்தீர்களே
இறுதிக் காலங்களில் நீங்கள் பேசிய வார்த்தைகள்
குழந்தை போல் நடந்து கொண்ட குறும்பச்செயல்கள்
எம் வாழ்வில் மறக்க முடியாத நினைவுகளாகும்.

ஐயா! உங்கள் இறுதி மூச்சு

உங்களை விட்டுப் பிரிவது கூட தெரியாமல்

உங்களருகிலிருந்தோமே

கண்மூடித் திறப்பதற்குள் காற்றுடன் கலந்தீரே

உங்கள் அன்பான சோலையில் மலர்ந்த
ஆருயிர் மக்கள், மருமக்கள், பேரர், பேத்தி,
பூட்டப்பிள்ளைகள் உறவுகள் அனைவரையும்
அழைத்து அரவணைத்து அறிவுரை கூறி
மகிழ்ந்திருந்து வாழ்ந்த காலத்தை வசந்தமாக்கி
இறுதி மூச்சு வரை எல்லோருடனும் கூடிக்குலாவி
தங்கள் இன்னுயிர் அண்ணாமலையான் திருவடியில்
அமைதியடைந்த காட்சி எம்முன்னே
காலத்தால் அழியாத காட்சியாகும்.

குடும்ப ஒற்றுமை, கௌரவமான வாழ்வு
 எளிமையான வாழ்வு, நிமிர்ந்த நடை
 கண்டிப்பான வளர்ப்பு, கடின உழைப்பு
 ஆழ்ந்த சிந்தனை, ஒழுக்கமான வாழ்வுமுறை
 இரக்க சிந்தனை, மனஉறுதி, சமூகசேவை
 தூரநோக்கு சிந்தனை இவையாவும் நீங்கள்
 எமக்கு கற்றுத்தந்த பாடங்கள்
 தன்னலம் கருதா தலைவனே
 இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென்று
 வாழ்ந்து காட்டிய செம்மல் நீங்கள்.

எம் வாழ்வில் நீங்கள் எமக்குப்
 பெரிய புத்தகம் - தினம் தினம்
 படிக்க வேண்டிய புத்தகம்

உங்களின் பாதையில் நின்று
 உங்கள் பணி தொடர்வதற்கு
 தங்களின் ஆசி வேண்டி நிற்பதுடன்
 உங்கள் ஆன்மா இறைவன் திருவடியில்
 அமைதி பெற தினம்தினம் வேண்டுகின்றோம்.

பேரப்பீய்ளைகள், பூட்டப்பீய்ளைகள்

பெறாமக்களின் மனத்திலிருந்து

புன்னகை பூத்த எங்கள்
பெரியப்பாவின் புன்முறுவல் எங்கே?
சிந்தனையில் நிறைந்த - அந்தச்
சிரித்த முகம் எங்கே காண்போம்
கதைகள் பல சொல்லி காற்றினில்
பறந்த உங்கள் மூப்பின் உயரத்தையும்,
மூச்சின் இறுதியையும் - நீங்கள்
வானம் புகுந்தாலும் மீண்டும் - உங்கள்
வருகைக்காய் காத்திருப்போம் பெரியப்பா
உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைஞ்சின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

உற்றார் உறவுகள் புலம்பல்

பல்லாண்டு நீர் இருந்து பல்லோர்க்கும் பல உதவி
பல வழியில் ஈர்ந்திட்ட ஐயாவே!
நல்லக் கருமத்திற்கும் நற்புத்தி புகன்று
நாடு சிறக்க வைத்த நற்தந்தையே போனதெங்கே
அண்ணாமலையான் தாழைச் சென்றடையும் நேரமதில்
தள்ளொனா மரணபயம் இல்லாது சென்றதிலே
எல்லோரும் கண்டோம் இனியதொரு சீரஞ்சீவி
இவ்வுலகை விட்டுவிட்டு இறையடி கிடைத்ததன்றே.

தேசத்தின் தந்தை வைத்திலங்கம் கையாட்பள்ளை

தாய் நிலத்தை தாங்கி வாழ்ந்த
தாயகத்தின் தந்தையே
பெற்றவருடன் வாழ்ந்தது
போது மென்றா - கை
தொட்டவளுடன் சேர்ந்திருக்க
விண்ணகம் விரைந்தீர்
வார்த்தை ஏதும் இல்லை வள்ளலே
உங்கள் வண்ணமுகம் காண
முடியவில்லையே
ஓடிவந்து பார்ப்பதற்கும்
கூடி அழுது குளறுவதற்கும்
வழி ஏதும் இல்லாமல்
விழி பிதுங்கி நிற்கின்றோம்
சாவு விரித்த பாயில் தந்தையே - உம்
சந்தனத் தேகம் கிடப்பதுவோ
காவு கொடுத்து நாங்கள்
கதறும் சத்தம் கேட்கவில்லையா?
அழுதாலும் தீராது உம்மை
தொழுதாலும் ஆறாது
எங்கள் பள்ளிப் பிள்ளைகளின்
அறிவுப்பசி தீர்க்க அரும்பாடு பட்டீரே
அடைக்கலம் தேடி வந்தபோது எமக்கு
அள்ளித்தந்து துயர் துடைத்தீரே
ஆறாதையா நாங்கள் கொண்ட அன்பு
மாறாதையா
உங்கள் உயிர் பிரியும் அந்தக் கணத்திலும்
உள்ளம் இங்குதான் இருந்திருக்கும் - அது
என்றும் எம்மோடு தான் இருக்கும்.

அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கும்
கீள். ஔமநாதபுரம் மேற்கு அ.த.க.பாடசாலைச் சமூகம்
வட்டக்கச்சி

கண்ணீர் அஞ்சல்

அனலையூரில் அமைந்துள்ள தபாற் கந்தோரில்
தபால் ஊழியராக இணைந்து
பண்பின் சிகரமாய், பாசத்தின் உறைவிடமாய்
சேவையாற்றிய தொண்டன்
அன்பினால் விளைந்த ஆரமுதே, ஆறாத்துயர் தந்து
மீளாத்துயில் கொள்கின்றீரே ஐயா!
அணைந்து விட்டீர்களே, பாவிகள் என்ன பழி செய்தோம்
உமை இழப்பதற்கு?
அனலையில் பெருமை விரும்பாத பேரன்பனாய்,
தன்னலங்கருதாதச் சேவையாளனாய்
நீங்கள் ஆற்றிய சேவை
மக்கள் மனங்களில் நிலையான அன்பையும்,
ஆதரவையையும் தந்து
மறக்க முடியாத பேரன்பனாய் திகழ்ந்தீர்கள்.
இது உங்கட்கு இறைவன் தந்த சொத்து.
கடுஞ்சினங் கொள்ள மாட்டீர்
பெருமை விரும்பாத பேரன்பனாய், குணத்தின் குன்றாய்,
மனித நேயமதை நிறைவாக மக்கள்
மனங்களில் நிலைநாட்டி
வாழ்ந்த பேரன்பனே!
உங்கள் புகழ்பாடி ஊரார்கள் போற்றுக்கின்றார்களே!
உம்மைப் போன்ற உத்தமனை எப்பிறப்பில் காண்போம்?
என்று கண்ணீர் வடிக்கின்றார்களே.
காணும் எமை எல்லாம் கண்கலங்க வைக்கின்றதே.
கண்ணாளனே காண்போமா?
இல்லறவாழ்வில் இடையூறு வராமல்
இல்லாள் அமரத்துவ அன்னை தங்கம்மாவுடன் இணைந்து
வாழ்வில் அரும்பெரும் ஆற்றல் மிக்க
செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்து
கல்வியறிவுட்டி கனடாவில் மக்கள் மத்தியில்
அவர்கள் வாழ்வது கண்டு மனஆறுதல் அடைந்தீர்
அது உமக்குக் கிடைத்த பாக்கியம்.
பேரறிவாளனே! பெரும் பழி சுமக்காத பேரன்பனே!

நோயின்றி வாழ்ந்து, பார்த்திருக்கப் பறந்து போனீரே?
 ஓலை எடுத்து இறைவன் பார்த்தானோ?
 ஒரு நொடியில் உமை வந்து கவர்ந்தானோ?
 காலன் செய்ததிங்கே வஞ்சகம் தான்
 போகின்ற வயதென்று யார் சொன்னார்?
 வாவென்று அழைத்தாலும் ஏன் சென்றாய்?
 பண்பின் சிகரமாய் பாசத்தின் உறைவிடமாய்
 ஊர் மக்களின் சேவகனாய்
 உயர்ந்த எண்ணங்களைச் சும்ந்து
 உயரிய தொண்டுதனை உவகையுடன்
 ஆற்றியவனே சாந்தியடைவாயாயக!
 குடும்பத்தார் அனைவருக்கும்
 ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்து
 அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டி நிற்கும்
 அனலையூர்
உறவீனன் - நண்பன்

அன்பென்றும் தெய்வம்

ஒருநாள் காலை வேளையில் பாடசாலைக்கு வருகை தந்திருந்தார் ஒருவர். நீண்ட சிவந்த உருவம். முகத்தில் தெய்வீக களை வீசிக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளை சேட், வெள்ளை வேட்டி, தோளில் துவாய், பூர்வாங்க அறிமுகம். நடந்தது, பின்னர் பாடசாலையின் வளர்ச்சி பற்றிக் கலைந்துரையாடினார். தாமாகவே எழுந்து பள்ளிக்கூடத்தையும் பார்ப்பம் தம்பி என்று கூறிவிட்டு கிணற்றடிப் பக்கம் சென்றார். அந்த நேரம் றயவநச வயமெ தண்ணி சிந்தியபடி காணப்பட்டது. என்ன காரணம் என வினாவினார். நான் வயமெ ல் சின்ன விரிசல் ஏற்பட்டுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டேன். பின்னர் சிறிது நேரம் கதைத்த அண்ணர் விடை பெற்றுச் சென்று விட்டார்.

பின்னர் தான் எனக்குத் தெரியும் வந்தவர் எமது பாடசாலைக்கு அருகில் வசிப்பவர், பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் அன்பும் அக்கறையும் கொண்டவர் என்றும் கனடா நாட்டிலிருந்து வருகை தந்துள்ளார் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன். அடுத்தநாள் காலை ஒரு இரு சக்கர உழவியந்திரத்தில் 1000 லீற்றர் நீர்த்தாங்கி, நீர்க்குழாய்கள் வந்து இறங்குகின்றன. சற்று நேரத்தில் அமரர் உயர்திரு. வை. கைலாயபிள்ளை அவர்களும் வருகை தந்து நீர்த்தாங்கியை உரியை முறைப்படி பொருத்தி நீர் விநியோகத்தை செய்யத்தோடு புறப்பட்டுச் சென்றார்.

அன்றிலிருந்து அவருடைய நட்பும், ஆசியும் எனக்கு கிடைக்கப் பெற்றது என்றே இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பின்னர் வறிய மாணவர்களுக்கான தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்கான நிதியுதவி, துவிச்சக்கர வண்டி வழங்கல் என அவரது பணி பாடசாலை மாணவர்களை மையப்படுத்தியே காணப்பட்டு வந்தது.

இவற்றுடன் தனது துணைவியாரின் மறைவு அவரைச் சற்று நிலைகுலைய செய்தும் இருந்தது.

இருந்தும் அதனை சிறப்பாக சிந்தித்து எமது பாடசாலைகளை 100 அடி நீளமான மதில்களை அமைத்துத் தந்தார். இவை அனைத்திற்கும் மேலாக அவரது அன்புமகள் திருமதி. தனலட்சுமி பற்குணசிங்கம் அவர்கள் எமது பாடசாலையில் கல்வி கற்பித்து அங்கிருந்து ஓய்வு பெற வேண்டுமென்ற விருப்புடன் ஓய்வும் பெற்றிருந்தார். சிறந்த தந்தை தாயின் வழிப்படுத்தல் எமது பாடசாலைக்க தமது சொந்தக் காணியிலிருந்து கிழக்கு பக்க வேலியினை (பாடசாலைக்கு கிழக்குப் பக்கம்) நேராக்கி பெரும்பகுதியை எமக்கு வழங்கியுள்ளார்கள். நாம் அதனை என்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூருவோம்.

என்றும் அமரர் அவர்கள் தாய் நாட்டிற்கு மீண்டும் கனடாவிலிருந்து வருகை தந்திருந்தார். ஆனால் உடல்நலம் குன்றியே இருந்தார். மருத்துவத்தின் தேவை நிமித்தம் மீண்டும் கனடா சென்றிருந்தார். மண்ணில் பிறப்பவர் மரணிப்பது நியதி என்பதுக்கேற்ப எம்மையும் எமது மண்ணை விட்டு ஆண்டவனின் பாதாரங்களை நற்பெருமையுடன் பற்றிக் கொண்டார். அன்னாரின் பணியினை நன்றி உணர்வுடன் நினைவு கூருவதுடன் அவரது தூய ஆத்மா இறைவன் பாதக்கமலத்தை அடைய எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

சு.சுதாஸ்கரன்

(அதிபர்)

கிளி. இராமநாதபுரம் மேற்கு

அ.த.க.பாடசாலை வட்டக்கச்சி

நனைவழியாது நலைத்து நிற்கும் வை. கைலாயபிள்ளை அண்ணாவின் சமூகப்பணிகள்

தோன்றில் புகழோடு தோன்றுக அ. திலார்
தோன்றலில் தோன்றாமை நன்று

என்ற வள்ளுவரின் குறளுக்குமைய இப்பூவுலகில்
மானிடராகப் பிறந்து மண்ணில் நல்ல வண்ணம் நீடிய
ஆயுள் பெற்று வாழ்ந்து மற்றைவர்களை மதித்தும்
மற்றையவர்களால் மதிக்கப்படும் வாழ்ந்து சமூகப்பணிகள்
பெருமளவு செய்த பெருந்தகை தான் அமரர்
வைத்திலிங்கம் கையிலாயபிள்ளை அவர்கள் வட்டக்கச்சி
வளர்ச்சியில் இவரது பணிகள் சரித்திரமாகியுள்ளதும்
குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது பூர்வீகம் நெடுந்தீவு உயர்குடி தனிநாயகம்
முதலியார் வழித்தோன்றல் வைத்திலிங்கம் நாகாத்தை
இணையரின் ஒன்பது பிள்ளைகளில் இவரும் ஒருவர்.
இவரது வாழ்விடம் வட்டக்கச்சிதான். இவர் 1955ம்
ஆண்டிலிருந்து வட்டக்கச்சி தபாலக ஊழியராக இணைந்து
தனது ஓய்வுகாலம் வரை தன் பணியை சீரும் சிறப்புடன்
செய்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கல்வி, சமயம்,
மொழி, இனவிடுதலை, நீர்பாசனம், சுகாதாரம் போன்ற
சகல பணிகளிலும் கடுமையாக உழைத்துள்ளார்.

துவிச்சக்கர வண்டியை காணவே முடியாத காலம்
தன் பணிக்காக விசிலுடன் தினம் தரிசனம் கைலாயபிள்ளை
அண்ணரின் விசில் சத்தம் கேட்கும் நல்ல செய்திகள், நல்ல
நியமனக் கடிதங்கள் வரும் என எதிர்பார்ப்புடன் மக்கள்
கூடுவர், மக்கள் எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகுவார்.

இவ்வூரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு
1960ம் ஆண்டு வட்டக்கச்சி தெற்கில் பாடசாலை
ஆரம்பித்தமை. இப்பாடசாலை 1963ம் ஆண்டு அரசால்
பொறுப் பேற கப் பட்டது. இப்பாடசாலைக்குரிய
ஸ்தாபகர்களாக சி. சிவக் கொழுந்து, வை.
கையிலாயபிள்ளை, சி. கந்தையா, த. மார்க்கண்டு, ஆ.
நடேசன், சி. கணபதிப்பிள்ளை எனப் பெயர் குறித்த
சரித்திரம் உள்ளது.

இவரது வீட்டுக்கு மேற்குப் பக்கமாகத்தான் அப்போதைய முஸ்லீம் வித்தியாலயம். அது இன்றைய இராமநாதபுரம் மேற்கு அ.த.க. பாடசாலை. இப்பாடசாலை உயர்ச்சி பெற அயராது பாடுபட்டார். தனது பிள்ளைகள் எண்மரையும் இப்பாடசாலையிலேயே கற்றுத் தேறவும் வழி அமைத்தார். நினைவழியாத சின்னங்களாக கட்டிட உதவிகளும் நல்கியுள்ளார்.

1961ம் ஆண்டு வட்டக்கச்சி மகாவித்தியாலயத்துக்கு மேற்கே 5 ஏக்கர் அளவான காணியை தனியார் அபகரிக்க எடுத்த முயற்சியை இவரும் இவருடன் இணைந்த குழுவினரதும் பிரயத்தனத்தால் தடுத்த படியால் தான் இன்று வட்டக்கச்சி மத்திய கல்லூரிக்கும், லக்கி ஸ்ரார் விளையாட்டு கழகத்துக்கும் விளையாட்டுத் திடல் கிடைத்துள்ளது.

தான் சார்ந்த சைவசமய மேம்பாட்டுக்காகவும் இறுதிவரை உழைத்து வந்துள்ளார். குறிப்பாக ஆறுமுகம் வீதி முருகன் ஆலய நிர்வாகத்தில் பங்குகொண்டு பெருநிதியை கொடுத்து 1995, 2013, 2022 மகாகும்பாவிஷேக நிகழ்வுகளையும் நடாத்த அனைத்து உதவிகளையும் செய்துள்ளார். உடல்நலம் குறைந்திருந்த போதும் 2022ல் கும்பாவிஷேக நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு எதிர்கால வேலைத்திட்டங்களையும் வகுத்துத் தந்துள்ளார். 1958ம் ஆண்டு இரணைமடுக்குளம் உடைப்பெடுத்த போது வெள்ளம் ஊருக்குள் வராது தடுத்து நீர் ஓடு பாதையை மாற்றுவதற்கு அப்போதைய நீர்ப்பாசன எந்திரி சிவசுந்தரம் ஐயாவுடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளார். தமிழ்மொழி, இனவிடுதலை, மண்மீட்பு இவற்றில் கடும் அர்ப்பணிப்பு. இவரது மகன் கமலநாதனும் இனவிடுதலைக்காக செயற்பட்ட அதி உத்தம புதல்வன். அரசுக்கு எதிரான செயற்பாட்டை காட்டி அனேக தடவை விசாரணை, துணிந்து வாதிட்டு ஜெயித்து வந்து விடுவார்.

பொது வாழ்வில் நினைத்ததை முடிக்கும் திறனுள்ள அண்ணாவின் குடும்ப வாழ்க்கையும் மற்றவர்களுக்கு முன்னுதாரணம் தான்.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது” என்ற குறளுக்கமைய இவருக்கு வாய்த்த இல்லத்தரசி தங்கமான தங்கம்மா தான்.

இவ் இணையருக்கு

“மங்களம் என்ப மனைமாட்சி மற்று அதன் நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு” என்ற குறளுக்கமைய நன்மக்கள் எண்மர். இவர்கள் அனைவரும் அவைதனில் முன்னிருக்க தகமை பெற்றவர்கள்.

“மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை என் நோற்றான் கொல் எனும் சொல்” என்ற குறளுக்கமைய அனைவரும் பெற்றோரின் பெருமையை நிலை நிறுத்தியுள்ளனர். அழுக்காறு அவர் வெகுளி இன்னாசொல் இல்லாதவர் நிமிர்ந்த நடை, மிடுக்கானவர், நேரியபார்வை, 95 வயதானாலும் வாலிபன் போல் மிடுக்கானவர். வயதுக்கேற்ப அனைவரையும் அரவணைத்து இன்முகம் காட்டுவார்.

மனைவி தங்கம்மாவின் பெருமையுடன் பெருமைப்பட்டு பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள் கண்டு இன்புற்றிருந்த வேளை தங்கம்மாவை இழந்ததும் மனம் சோர்ந்து சற்று உடல் தளர்ந்தது. படுக்கையில் படுத்து துன்புறாது தனது 95வது வயதில் எம் அனைவரையும் துயரத்தில் ஆழ்த்தி அமரத்துவம் அடைந்து விட்டார். உலக நியதியை மாற்ற முடியாது. “உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போதும் பிறப்பு” என்ற குறளுக்கமைய இவர் மீண்டும் தங்கள் குடும்பமதில் வந்துதித்து பணி தொடர்வார் என்ற நம்பிக்கையுடன் ஆறுதல் அடைவோமாக.

நினைவுகளை என்றும்
மீட்டுக் கொண்டிருக்கும்
சீவக்கொழுந்து புவனேஸ்வரன்
G.M, JP
வட்டக்கச்சி

எங்கள் ஊரின் தேடற்கரிய புதையல்

“ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அது வல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு”

கையிலாயபிள்ளை அண்ணன் ஒரு தெய்வப்பிறவி. இல்வாழ்க்கை என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வரையறையுடன் வாழ்க்கைப் படகை ஓட்டியவர். வள்ளுவனார் சொன்ன இல்வாழ்க்கை இவர்தம் வாழ்விலே கண்கூடாகக் காண முடிகின்றது.

இவருடைய பணி மகத்தானது. உறவினரை உறவினருடன் இணைப்பது. நல்லதோ கெட்டதோ அக்குடும்பத்திற்குச் செய்தியைக் கொண்டு சேர்ப்பது. அதிலே பங்கெடுப்பது. இந்த அரச பணிதனை வேறு பணிகளில் காணமுடியாது. படலையில் கேட்கும் மணியோசைக்காகக் காத்து நிற்கும் காலம் அந்தக் காலம். முகவரியிட்ட காகிதம், போஸ்காட் இவைகளுக்காக ஒவ்வொருவரும் ஆவலுடன் காத்திருப்பார். இவர்தம் பணி அற்புதமானது.

எனது பிள்ளைகள் இம்மணிச் சத்தம் கேட்கும் போது போட்டி போட்டுக் கொண்டு தெருவிற்கு ஓடிச் செல்வர். அப்போது, பிள்ளையளுக்கு நாளைக்கு நான் கடிதம் எழுதிக் கொண்டு வந்து தாறன் எண்டு நகைச்சுவையாகச் சொல்லிச் செல்லவும், நாளைக்கு எங்களுக்கு கடிதம் எழுதிக்கொண்டு வந்து தாறாராம் என்று அவர்கள் மகிழ்ச்சியில் குதிப்பதும், அக்காலத்தின் அழகிய நினைவுகள். இப்போது செய்திப் பரிமாற்றக் கருவிகளாக விளங்கும் தொலைபேசி இணைய வசதிகள் இல்லாத அந்தக் காலத்தில் எழுத்துருவில் அன்பும் பண்பும் பாசமும் வடிய விழிகளில் ஆனந்தம் தாண்டவமாடக் கடிதம் வாசிக்க அதனை எம்மிடம் சேர்ப்பித்த பணியினைச் சிரமேற்கொண்டு செவ்வையாய் ஆற்றியவர் என்று ஊரறியும் உலகறியும்.

சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை அனைவருடனும் அவரவர் வயதிற்கேற்றபடி பழகுவதிலே சிறந்த வல்லாளன். தர்மப் பிரியன். அதனாலேயோ என்னவோ இவர்தம் எச்சங்களான பிள்ளைக்கனிகள் விருட்சங்களாக வளர்ந்து கிளைகள் பரப்பி பல்வேறு தேசங்களிலும் வாழ்ந்து வருவதைக் கண்களால் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தார். தேசத்திற்காகவும் ஒரு வீரனை ஈன்ற புகழுடைத் தந்தையாகினார்.

பத்தாவிற்கேற்ற பதிவிரதையாக அவர்தம் பாரியார் அமைந்ததும் வாழ்வின் செழுமைக்கும் பெருமைக்கும் காரணமாக அமைந்தது என்றால் மிகையாகாது.

வாழ்க்கை நெறிமுறைகளுக்கமைய வாழ்வினை வாழ்ந்து வந்த காலங்களில் எல்லோர் மனங்களிலும் நீங்காத இடம் பிடித்து வட்டக்கச்சியின் அடையாளங்களில் ஒன்றாக வாழ்ந்தவரின் இழப்பிலே துவண்டு போயுள்ள மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவரும் அவர்தம் வழியிலே தொடர்ந்து பயணிப்பதே அவருக்கு நாம் செய்யும் கைமாறு ஆகும்.

மு.குமாரசாமி

“பழமுதிர்சோலை”

சில்வா வீதி

வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி

கைலாயபிள்ளை அண்ணரைப் பற்றி சீல வரிகள்...

வள்ளுவர் வகுத்த நெறியில் வாழ்ந்து வந்தவர் வைத்திலிங்கம் கைலாயபிள்ளை அவர்கள். அவர் வட்டக்கச்சியில் வாழ்ந்து கனடாவில் இறுதிக்காலத்தில் குடும்பத்தவருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர். இந்நிலையில் அவர் எதிர்பாராத விதமாக இறைபதம் எய்திவிட்டார் என்ற செய்தி எம் அனைவரையும் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

அன்னார் வட்டக்கச்சிக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் கிராம அபிவிருத்தியிலும், ஏழைகளின் வாழ்வு உயரவும் அரும்பாடுபட்டு உழைத்தவர். அரச சேவையுடன் மட்டுமல்லாது விவசாயச் செய்கையிலும் அரும்பாடுபட்டு உழைத்து உயர்ந்த பெருமகன்.

அன்னார் பண்புள்ளவர். ஏழைகளின் மீது அன்புள்ளவர். கைலாயபிள்ளை ஐயா அவர்கள் உலகில் நிற்கும் காலத்தில் ஒளியுடனும், மறையும் காலத்தில் புகழுடனும் விளங்கியவர் என்றால் மிகையாகாது. மனத்துக்கண் மாசிலானாக வாழ்ந்தவர்.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வெல்லாம்
விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”
எனும் குறளுக்கு அமைவாக வாழ்ந்து
காட்டிய பெருமகனாவார்.

அமரர் கைலாயபிள்ளை அவர்களின் ஆத்மா இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து கைலாயத்தில் வாழ இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

பொன். நீத்தியானந்தம்

இல. 164A ஆறுமுகம் வீதி
வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி

ஊர்போற்றி வாழ்ந்த வேருக்கு விழுதுகளின் ஓறுத் வணக்கம்

வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் இறுதிவரை
இறுக்கமாய் பிணைந்திருந்த எம் முதுசொம்களில்
ஒன்று மறைந்து போயிற்று.
வட்டக்கச்சியைச் சிருஷ்டித்த ஆரம்ப கால சிற்பிகளில்
ஒருவர் மறைந்து போயினார்.
ஊருக்கும் உறவுக்குமாய் தன் உதிரத்தை
வியர்வையாக்கி உழைத்த ஒரு உழைப்பாளிக்கு
காலம் ஓய்வு வழங்கிற்று.
புலம் பெயர்ந்தபோதும் புலனை இழந்துவிடாது.
எளிமையாய் ஊரோடு உறவாடிய ஒருஆன்மா
அமைதியடைந்தது.
தன்வீடு தன்பெண்டிர் தன்மக்கள் என்று வாழாது,
பாடசாலைகள் கோவில்கள் பொது நிர்மாணங்கள்
என்பவற்றையும் சேர்த்துத் தாங்கிய
சுமைதாங்கியொன்று செயலிழந்து போனது.
வேர் போற்றி வாழ்ந்த அந்த நல்லாத்மாவின்
ஈடேற்றத்துக்கு வேர்களை மறவாத விழுதுகளாய் எம்
பிரார்த்தனைகளும் வலுச் சேர்க்கட்டும்.

பிரிவால் துயருறும் உறவுகள் மனங்கள் அமைதி
பெறட்டும்.

திரு.வேணுதன் மகேந்திரர்

ஊடகவியலாளர் (கனடா)

வட்டக்கச்சி நிலம் கண்டெடுத்த பெருமை கைலாயபிள்ளை

ஐயா கைலாயபிள்ளை மனம் வைத்து
மண்ணுக்கு செய்த சேவை
வட்டக்கச்சி நிலம் கண்டெடுத்த பெருமை
வற்றாது கொடுக்கும் கரத்தின் மகிமை
வட்டக்கச்சி மண்ணின் வரலாற்றின்
தொடுகை
கல்விக்கு தளம் தேடிய கருணை
மண்ணின் ஏற்றத்துக்கு சிந்திய வியர்வை
புலம்பெயர்ந்தாலும் மண்ணின் பெரும் பாசத்தை
இழக்காத இதயத்தின் துடிப்பை
இறைவன் நிறுத்திய கொடுமை
கண்களில் கரையும் கண்ணீர் துளியை
நீர் நடந்த மண்ணின் தடத்தை
மறக்காத தேசப் பிணைப்பை
மண்ணில் புதைத்ததே இயற்கை
மனம் விட்டு விலகாத நினைப்பை
மண்ணில் நிறுத்திய கைலாயபிள்ளையை
நினைத்து உருகும் அஞ்சலிக் கவிதை

கவீஞர் வட்டக்கச்சி வீனோத்

Anita

The year Ayya was born, the first solo nonstop transatlantic flight from New York to Paris took flight. When he was 21, Sri Lanka gained independence from the British Empire. Ayya lived through World War Two, Queen Elizabeth ascending the throne, the fall of the Soviet Union, a 26 year long civil war in his homeland. He had nine children, 21 grandchildren, and nine great grandchildren. Some would say, that is a life lived, but for Ayya, it was not about his longevity or the sheer size of his family, but the way he lived. Our family is not wealthy, we are not professionals but what we are is unbreakable, kind-hearted and giving - and that is his legacy. I take after my Appa and Ayya in their stoicism, and so I spent a lot more time sitting with Ayya than speaking with him. But I cherish those moments - the quiet knowing that he only wanted what was best for us, even when what was best went against the grain. It was often from others rather than directly from him that I would hear that he was worried about me and my happiness, that he wanted to make sure I was taken care of. When he was in hospital, I finally cracked our code of silence and we spoke about what happiness means. I explained to him that I was on a journey of finding happiness independent from other people and material things and felt I was getting really close to that. I reassured him that while my happy looks different from what he was used to, it was real. Even though he is gone, everything I accomplish will be dedicated to him and this family, this legacy that I am proud to be a part of. I promise you Ayya, I am OK and I will be OK. Rest In Peace.

SUGE

I never knew much about my grandfather growing up. We'd have calls with him here and there while he was in Sri Lanka and I remember him calling me Susila and I'd look at my parents and think who is this man?! My father told me of a story where he snuck out to the theaters once without telling my grandpa for which he received a gnarly scar on his back. My uncle recently told me as kids, they would hear him around the corner finishing his post master job. This would mean they'd shut off all the music and get to studying or chores. My dad and his siblings were raised with a hard hand but became kind, courageous and hard working people in the process. My grandfather was a stern man of few words yet one who was deeply respected and loved.

I only truly got to know him this past year while we spent countless hours in the emergency room and various wards in the hospital. I saw how strong he was but also his vulnerability, his determination and stubbornness but also moments when he seemed defeated. He was always respectful but with a little sass and sarcasm thrown into the mix. These dualities in his characteristics can be obviously identified in his 9 children but have trickled into his 21 grandchildren, likely to his 9 great grand children and eventually will be passed onto the next generation. As our family expands and time goes on, these characteristics will morph as well but they will always be rooted in him.

During his final hospital stay, we talked about his life in Sri Lanka, my dad's childhood, life and death. He was ready he would tell me; he lived a good life and had no regrets. All he cared to know was that his children were happy and well. Looking back and reflecting on his life, the following are the lessons I have learned from him:

- Do right by your family and always look out for one another
- Live honestly and give freely
- Work to live, keep only the necessities and live simply
- Eat for health and stay active
- Give back to your community

It's a hefty list, but I think the best way to honor his life and the gifts he has given us all is to live ours to the fullest. Cherish family, health, and the life itself. Thank you Ayya.

KOWSI

I just wanted to take a moment to express my deep love and appreciation for you. You have always been such an important presence in my life and have played a significant role in shaping who I am today.

You have always been there for me, offering your wisdom, guidance, and unconditional love. Your warm smile and kind words have brought light to my darkest days and have given me the strength to keep going.

Some of my cherished memories of you included you showing me how to tend to a garden, you sitting with me through thunder storms and the countless times you would stand in the kids dance circles at our birthday parties.

I am so grateful for the memories we have shared together and for all the lessons you have taught me. You have shown me the true meaning of strength, resilience, and love, and I will always hold these values close to my heart.

As we mourn the loss of our dear ayya, let us remember the joy and love that he brought into our lives.

Thank you, ayya, for being such an amazing role model and for always being there for me. I love you more than words can express.

அறிவு

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
நல்லதை எண்ணல் வேண்டும்
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்.

- பாரதியார்

உன்னால் முடிந்தால்...

இல்லாதொருவன் பசி போக்க
உன்னால் முடிந்தால் உணவு கொடு
கல்லாச் சிறவன் கடைத்தேற
உன்னால் முடிந்தால் கற்றுக்கொடு
பாதை தெரியா ஒருவனுக்க
உன்னால் முடிந்தால் வழிகாட்டு
பேதை மக்கள் முன்னேற
உன்னால் முடிந்தால் உணர்வூட்டு
தோல்வி கண்டு துவண்டவனை
உன்னால் முடிந்தால் தேற்றிவிடு
நால்வர் நடுவில் வீழ்ந்தவனை
உன்னால் முடிந்தால் தூக்கிவிடு
கண்ணீர் சிந்தும் வறியவனை
உன்னால் முடிந்தால் ஆற்றிவிடு

நமக்கு வேண்டியவை

மதிக்க வேண்டியவை	- முதமை, கடமை
நேசிக்க வேண்டியவை	- பெற்றோர், தேசம்
தவிர்க்க வேண்டியவை	- கோபம், சுயநலம்
கேட்க வேண்டியவை	- அறிவுரை, மன்னிப்பு
பெற வேண்டியவை	- கல்வி, புகழ்
செய்ய வேண்டியவை	- அன்பு, உதவி
மறக்க வேண்டியவை	- கசப்பு, கடந்தவை
நினைக்க வேண்டியவை	- நன்றி, இறைவன்
வெளிப்படுத்த வேண்டியவை	- திறமை, ஆற்றல், விருப்பம்

உலகம் உங்களை விரும்ப...

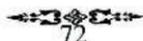
பிடித்தாலும் பிடிக்கா விட்டாலும்
புன்னகை உதிர்கத் தவறாதீர்
தகுதி இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும்
பாராட்டுதலைத் தவிர்க்காதீர்
உண்மையானாலும் பெர்யயானாலும் முதலில்
நீங்களாக எதனையும் வெளியிடாதீர்
முடிந்தாலும் முடியா விட்டாலும்
முடியாது எனச் சொல்லாதீர்
பிடித்தாலும் பிடிக்கா விட்டாலும்
நன்கு உபசரிக்கத் தயங்காதீர்
அரைகுறை நண்பரானாலும் அப்போது தான்
அறிமுகமானாலும் பண்பாகப் பேசத்தவறாதீர்
குற்றம் என்றாலும் குறை என்றாலும்
அதைப் பெரிது படுத்தாதீர்.

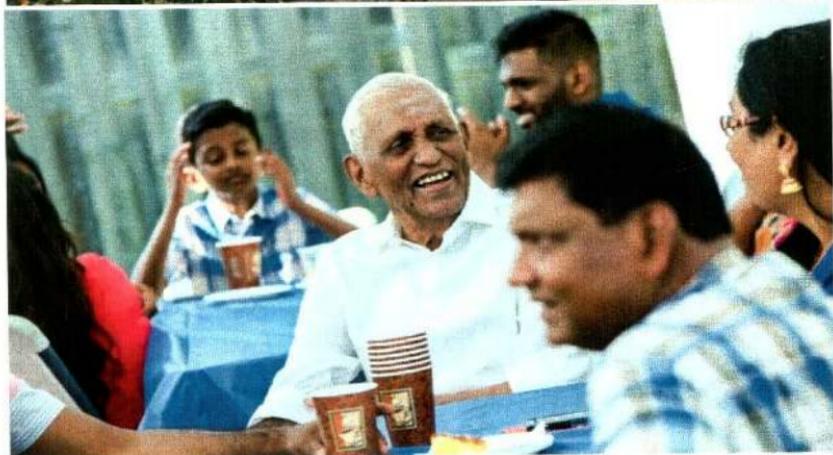
ஒருக்க வேண்டியவை

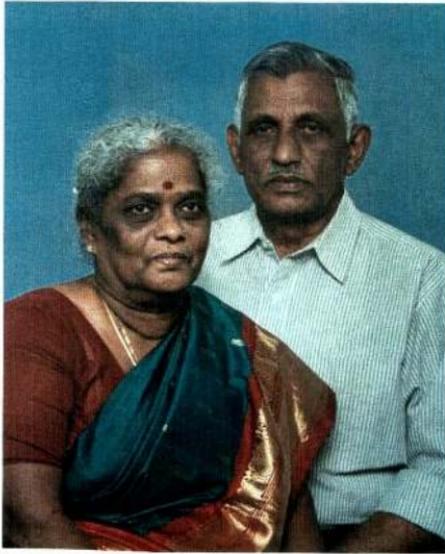
சுவையான உணவு படைக்க அன்புள்ள தாய்
ஒழுக்கமுள்ள நடத்தைக்கு நல்ல நண்பர்கள்
நல்ல அறிவு வளர சிறந்த ஆசான்
இனிமையான இல்லற வாழ்விற்கு இங்கிதமான துணை
தூய சிந்தனைக்குத் தெய்வபக்தி.

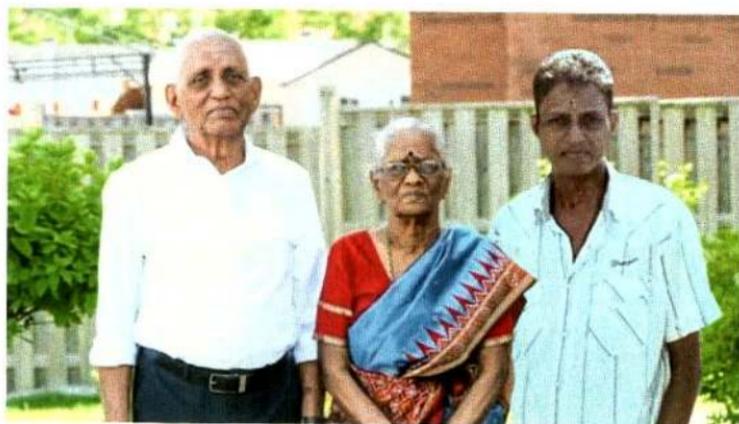
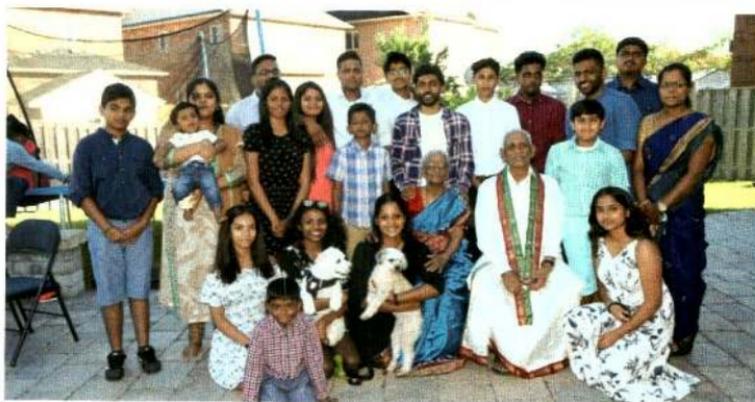
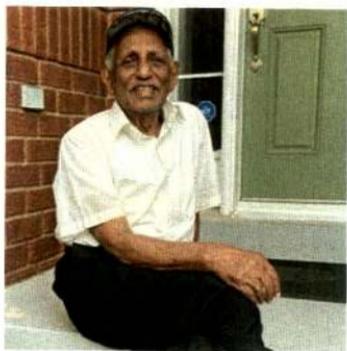
பெற்றோர்க்குப் போடும் சோறும், தங்கைக்கு
கொடுக்கும் சீரும் கடமையாகும்.
வீரம் உடலின் தன்மையல்ல, அது ஆன்மாவின்
தன்மை.

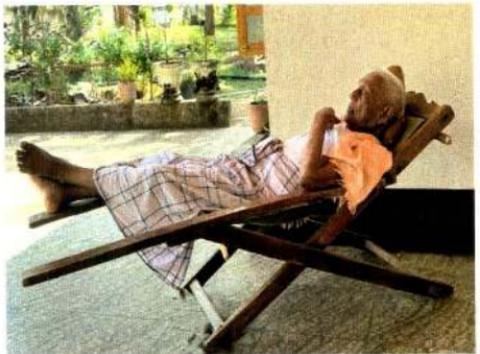
- மகாத்மாகாந்தீ

நன்றி நவீலல் நன்றி மறப்பது நன்றன்று

வையத்துள் வாழ்வாழ்ங்கு வாழ்ந்து
வானுறையும் தெய்வத்துள் ஒருவராகி விட்ட
எங்கள் குடும்பத்தலைவன் உயர்திரு.
கைலாயபிள்ளை வைத்திலிங்கம் அவர்களின்
மறைவுச்செய்தி கேட்டு எங்கள் துயரத்தில்
பங்கு கொண்டு ஆறுதல் கூறியோர், மக்கள்
அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்ட போது நேரில்
வருகை தந்து இறுதி அஞ்சலி
தகனக்கிரியைகளில் பங்கு பற்றியவர்கள்,
உலகின் பல்வேறு தேசங்களில் இருந்தும்
தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு
அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும்,
மலர்மலைகள் மலர்வளையங்கள் வைத்தும்
கண்ணீர் வணக்க பிரசுரங்கள் வெளியிட்டும்
இரங்கல் உரை நிகழ்த்தியோர், தேவார
திருமுறைப் பாடல்களை ஓதியோர், தோழோடு
தோள் நின்று எங்களுக்கு எல்லா விதத்திலும்
உதவி புரிந்த அன்பு உறவுகளுக்கும்
மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்வதோடு இம்மலரினை சிறப்புற
அச்சமைப்பு செய்த ஜேஜே அச்சகத்தினருக்கும்,
எங்கள் குடும்பத்தினரின் நெஞ்சார்ந்த
நன்றியறிதலை தாழ்மையுடன் தெரிவித்து
கொள்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி!

பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்,
பூட்டப்பிள்ளைகள்

வைத்திலிங்கம் கைவாயபிள்ளை அவர்களின் குடும்ப விருட்சம்

(நெடுந்தீவு)

(அனலைத்தீவு)

பு வைத்திலிங்கம் + பு நாகரத்தையபிள்ளை

பு சுப்பிரமணியம் + பு நாகம்மா

சயாரட்ணம்

கைவாயபிள்ளை

- பு குமாரசாமி
- பு சுப்பிரமணியம்
- பு கத்திரவேலு (கனடா)
- பு குணநாயகி
- பு யோகம்மா (இலங்கை)
- பு கையலநாயகி (கனடா)
- பு பொன்னம்மா (இலங்கை)

- பு யூலாபிள்ளை
- பு யோகம்மா
- பு ஆறுமுகம்
- பு செல்லம்மா (கனடா)
- பு தங்கம்மா
- பு வள்ளியம்மை

கிருஷ்ணவேணி + இரகுநாதன்
 திருநாவுக்கரசு + உமாதேவி
 அனித்தா
 ககிதா + Jilen

சேதுநாதன் + சரோஜினிதேவி
 டிவேஷ் பிரவீன்

தலைவட்குமி + பங்குணசிங்கம்

வசந்தவேணி + பு புலேந்திரன்
 ஷாலனி + ஷாமினி
 ஷாமினி + Xavier Sean
 அமெலக்ஸாண்டர்

கமலநாதன் + சாரதா
 ரவீனா + ஹர்ஷன்
 தனுஷன் + பிரதீபன்

கமலவேணி + இரவீந்திரநாதன்
 ஸீஸ்கந்தராஜா + சத்தியமீரா
 கௌஷிகா + வைகுந்தன்
 சரவணன் + கௌதமன்
 சங்கரன் + துளசி

கலாஜினி + ரமணன்
 நந்தகுமார் + ராதிகா
 ஹர்ஷினி + தேடன்
 கலக்சனா + நோவா

மிரசாத் + வித்தியா
 தீரன் + தியான்
 கஸ்தூரி + நந்தகுமார்
 அடூண் + ஆரியன்

பு - இக்குறிப்பிடு ஷரீர்ஸ்காரர் குறிக்கும்

(Delft)

↘ Vaitthilingam + ↙ Nagathapillai

FAMILY TREE

(Analaithveevu)

↘ Subramaniyam + ↙ Nagammah

Sabaratham

↘ Kallayapillai

↘ Kumarasamy

↘ Subramaniyam

↘ Kathiravelu

↘ Gunamayaki

↘ Yogammah

↘ Thayalhayaki

↘ Ponnamma

↘ Poopalapillai

↘ Yogamma

↘ Arumugam

↘ Sellamma

↘ **Thangamma**

↘ Valliyammai

Krishnaveny

+ Ragunathan

+ Sethunathan

+ Thanaluxmy

+ Vasanthaveny

+ Kamalanathan

+ Kamalaveny

+ Ravindrathan

Thirunavukkarasu

+ Umadevy

+ Sarojinidevi

+ Patkunasingam

+ Pulendran

+ Saradha

+ Srikantharajah

+ Shadyameerra

Anita

Thinesh

Shalini

+ Shamini

+ Sharmini

Kowsiya

Saravanan

Vykurathan

Shankaran

Kowthaman

Thulasi

Sugeta + Jiten

Praveen

Xavier

+ Sean

Raveena

Harshan

Pradeepan

Kalagini

+ Ramanan

+ Subagini

+ Prasath

+ Kasthuri

Alexander

+ Ravenu

+ Thanujan

Nandakumar

+ Radika

+ Vidhya

+ Nandakumar

Shalini

+ Shamini

+ Sharmini

Kowsiya

Saravanan

Harshini

+ Nayden

+ Nova Rudhra

+ Daarun

Shalini

+ Shamini

+ Sharmini

Kowsiya

Saravanan

Sulaxshana

+ Jeff

+ Theeran

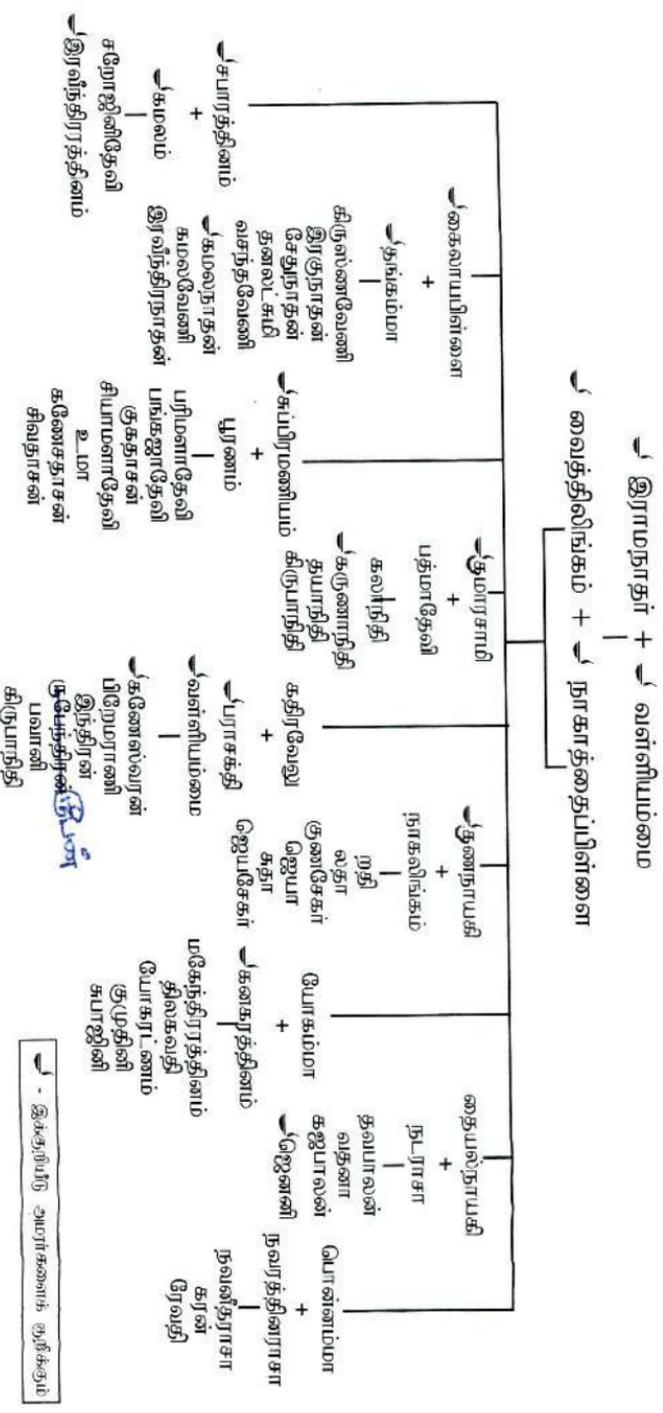
+ Theeyan

+ Aarian

Thulasi

↘ - Deceased

வைத்திலிங்கம் கையாபிள்ளை அவர்களின் சகோதர குடும்ப விருட்சம்

ஆன்மீக பாடல்

ஜென்மம் நிறைந்தது சென்றவர் வாழ்க
சிந்தை கலங்கிட வந்தவர் வாழ்க
நீரில் மிதந்திடும் கண்களும் காய்க
நிம்மதி நிம்மதி இவ்விடம் கழக

ஜனனமும் பூமியில் புதியது இல்லை
மரணத்தை போலொரு பழையதும் இல்லை
இரண்டும் இல்லாவிடில் இயற்கையும் இல்லை
இயற்கையின் ஆணைதான் ஞானத்தின் எல்லை

பாசம் உலாவிய கண்களும் எங்கே
பாய்ந்து துளாவிய கைகளும் எங்கே
தேசம் அளாவிய கால்களும் எங்கே
தீ உண்டதென்றது சாம்பலும் எங்கே

கண்ணில் தெரிந்தது காற்றுடன் போக
மண்ணில் பிறந்தது மண்ணுடன் சேர்க
எனும்பு சதைகொண்ட உருவங்கள் போக
எச்சங்களால் அந்த இன்னுயிர் வாழ்க

பிறப்பு இல்லாமலே நாளொன்றும் இல்லை
இறப்பு இல்லாமலும் நாளொன்றும் இல்லை
நேசத்தினால் வரும் நிகைவுகள் தொல்லை
மறதியைப் போலொரு மாமருந்தில்லை

கடல்தொடும் ஆறுகள் கலங்குவதில்லை
தரைதொடும் தாரைகள் அழுவதுமில்லை
நதிமழை போன்றதே விதியென்று கண்டும்
மதிக்கொண்ட மானுடர் மயங்குவதென்ன

மரணத்தினால் சில கோபங்கள் தீரும்
மரணத்தினால் சில சாபங்கள் தீரும்
வேதம் சொல்லாததை மரணங்கள் கூறும்
விறை ஒன்று வீழ்ந்திடில் செடிவந்து சேரும்

புமிக்கு நாமொரு யாத்திரை வந்தோம்
யாத்திரை தீருமுன் நித்திரை கொண்டோம்
நித்திரை போவது நியதி என்றாலும்
யாத்திரை என்பது தொடர்கதையாகும்

தென்றலின் பூங்கரம் தீண்டிடும் போதும்
கூரியக் கீற்றொளி தோன்றிடும் போதும்
மழையின் தேன்மொழி செவியும் போதும்
மாண்டவர் எம்முடன் வாழ்ந்திடக் கூடும்

மாண்டவர் சுவாசங்கள் காற்றுடன் சேர்க
துயாவர் கண்ணொளி கூரியன் சேர்க
பூதங்கள் ஐந்தினும் பொன்னுடல் சேர்க
போனவர் புண்ணியம் எம்முடன் சேர்க.

- கவிஞர் வைரமுத்து